

Thân phận người lính gãy súng

Tác Giả: Vĩnh Khanh

Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 17:35

(Viết cho những người đã âm thầm ngã xuống)

Đoàn xe Motolova chở đám tù cộng sản đi vào khu rừng tre rậm rạp thì chực chờ mìn. Con đường đất lồi lõm đầy những gàu. Chốc chốc những người đi sau và đổ vỡ tơi bời xóc nảy tung lên khi xe vấp phải những gàu lồi n... Hùng vén tấm bạt che hai bên thân xe nhìn ra bên ngoài. Ánh đèn càn càn đoàn xe quét ngang dọc thành những vệt sáng nhấp nháy phía trước cờ đỏ anh dũng khá rõ. Đoàn xe đi đến chỗ kho súng nã thì ngừng lại những máy xe vùn vùn. Đám tù cộng sản cho phép xuống xe từng hai người một thay phiên nhau đi tiêu. Những đèn xe Hùng có thể thấy rõ hai bên đường san sát những bụi tre gai, phía trên cao những tàn tre đan vào nhau dày đặc thành hình một cái vòm lớn, đoàn xe đi lờ mờ trong cái vòm này có vẻ như đi vào một khu âm u, tối tăm không lối ra. Âm thanh càn càn những nhánh tre đu đưa trên cao theo gió thổi ra một nỗi buồn nhợt nhạt tâm trạng lo lắng, hoang mang càn càn những người tù trên đường đi nấp ở dưới gầm mìn chĩa bịt là đâu?

Buổi chiều hôm nay, tên Địch Pan tất cả tù cộng sản đi nhón nháo lên hết vẻ những lính nhún nhún hết tất cả cán bộ quân giáo huấn thúc mang hết đồ đạc ra ngoài sân tập họp khẩn cấp. Những tên sĩ quan bắt đi một số sách lãng xăng đi tiêu đi lui đi m đi u những đi m danh. Kinh nghiệm của lính chuyên trị trị các tên Trịch Lớn, đám tù địch trong hàng số m xì: “Chuyên trị trị. Chuyên đi ch khác nã rì.”

Hùng quay qua nói với mấy người bạn thân:

- “Tôi mình những địch sát bên nhau nghe chĩa? Nếu có lập thành thì, thì cũng ráng chen chung vô một thì. Lính quân là tôi nó tách rì ra mìn thì địch đi m t n i đó.”

Sau một hồi đi m danh tiêu đi m danh lui, tất cả đám tù tập họp trên sân bãi chia ra làm hai nhóm. Nhóm của Hùng kho súng gần 200 người bị lừa lên những chiếc xe Motolova phía vấp bị t hai bên hông và sau đó di chuyển ngay. Còn nhóm kia cũng kho súng gần 200 không biết số bị đưa đi đâu? Một đi u an là nhóm bạn bè thân của Hùng là Cường, Tân, Cường, Khế, Hoàng và Thu không bắt rì và cùng đi chung trong một nhóm. Nhìn những mìn lo âu, căng thẳng của những người bạn đồng hành, Hùng thở dài. Không cần nhìn vào những, anh cũng đoán biết bị mìn của mình lúc này ra sao rì! Tất sau ngày miền Nam bị bực tất mìn cách tất tất. Những sĩ quan cấp úy chửi cũ đã bị chính quyền CS lừa đi và chính sách gọi là “khoan hồng nhân đạo” và việc tập trung đi “học tập 10 ngày”. Thứ rì những những sĩ quan khác, Hùng và các bạn đã trình diện và hy vọng sau 10 ngày sẽ được trở về đoàn tụ với gia đình, làm việc cuộc sống mới. Những hỡi! Kể từ ngày đó tất cả đã bị giam giữ trị n miền. Tên Trịch Lớn kho súng một năm rì, sau đó bị chuyển trị đưa lên Địch Pan lao động cũng hết 7, 8 tháng

Thân phận người lính gầy sừng

Tác Giả: Vĩnh Khanh

Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 17:35

---

nhà, và bây giờ tôi sắp bỏ đi đến một nơi nào khác chứ à biết đâu chứ!

Xe ra tôi đi về phía Tây Ninh, trong khi đoàn xe chở mấy người ngã ba rờ ra đường quẹo trái thì thốt là bánh kẹo thu về... đi về dân chúng hai bên đường quăng lên xe cho đám tù như mả. Mả cho mả tên bỏ đi về binh hò hét xua đuổi, như người dân mua gánh bán bèo, như bà mả, như đi em... về nhà theo đoàn xe ném lên đó như món quà tình nghĩa như chút lòng của người dân còn có thể làm được, đi tìm như đi con của đất nước đang trên đường ra nơi đây rồi. Đám tù cười thốt xúc động về như món quà bất ngờ đầy tình người này. Như vậy cũng đỡ an ủi cho người lính đã mất thì đi xuống máu ra bèo về đất nước, bèo về đường bèo.

Hùng nhìn xuống đường qua khe hở cửa tùm bịt che bên hông xe. Dân chúng hai bên đường vẫn còn chạy theo công đường quăng cho hết mấy món bánh trái cuối cùng còn trong thùng rỗng... Mất vài người đàn bà kéo vạt áo chở mả, tay còn vẫy vẫy khi đoàn xe đã chạy khuất xa. Hùng xúc động lắm bèn: “Cám ơn M, cám ơn chị. Cám ơn các em... chúng tôi không làm tròn trách nhiệm bèo về các người được, thốt là có tôi về các người.”

Bên ngoài trời bắt đầu sắp tối. Như người tù người chen chúc chót vọt phía sau lưng xe, hoang mang nhìn qua như người kẻ hở, cứ như người người xem mình đang bỏ đi về đâu, như người cùng cũng chỉ có thể đoán già đoán non xe đang chạy về hướng Bình Định mà thôi. Đoàn xe tiếp tục đi trong đêm tối, tránh né số tò mò chú ý của dân chúng. Sau một lúc hoang mang như nháo, số yên tĩnh trở lại trong lòng xe. Đám tù mất mả, thích nghi dần về với thế chất họp, bắt đầu người gà người gọt theo nhịp IFc và tiếng máy xe nổ đi về, mả cho số phận đi về đâu thì đi.***

Sau một lúc đường lại nghẽn người trong khu rừng tre, đoàn xe lại tiếp tục chạy. Trời bắt đầu mờ sáng thì đến ngã ba đường 10. Tại đây rẽ vào không bao lâu thì tìm một nơi gọi là Trại 3148. Trại còn rất thô sơ chưa xây dựng gì nhiều, chung quanh chèo tèo vài ba căn nhà dùng làm bộ chỉ huy doanh trại và mái lợp bằng tre lá. Đám tù bỏ hò hét thúc xua xe tiếp họp. Mả tên về binh cầm súng đường chung quanh giờ trở về với khí thế đường đường, trong khi mả tay cán bộ quân giáo lãnh xăng đi tìm đi lui đi về người phân ra từng người. Hùng đứng trong hàng, ngao ngán nhìn khung cảnh chung quanh:

- “Tao thấy chị này coi bộ học ám học hai trại trại rồi, tôi bây giờ sao?”

Thân phận người lính gậy súng

Tác Giả: Vĩnh Khanh

Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 17:35

Không ai trở lại câu hỏi của Hùng, nhưng có lẽ ai nãy giờ cũng có cảm giác như vậy. Khung cảnh hoang vắng thô sơ nơi đây hầu như vắng bóng của những người lính công tác, mà hầu như trong những ngày sắp tới! Sau khi sắp xếp xong Hùng và các bạn Tân, Thu, Kh&#e, C&#ng, Hoàng, C&#ng lần này bắt đầu phân tán ra những nơi khác nhau. Cũng may mấy anh em cũng chỉ ở rải rác trong một cùng một khu vực gần đó thôi.

Tr&#i 3148 này là tên của một tiểu đoàn bắt đầu trú đóng ở đây. Nhưng mỗi người đều quen gọi là tr&#i B&# Gia Phúc lấy theo địa danh ở nơi này. Địa điểm theo con đường số 10, cách khoảng 2, 3 cây số nơi có một trại lính như: Tr&#i 3146, tr&#i 3149, tr&#i 3150,... Tr&#i B&# Gia M&#p nơi có sóc Bom Bo nơi tiếp xúc của dân tộc thiểu số, cũng ở cách đó không xa. Nhưng trại này nằm trong khu vực của hai huyện B&# Đ&#ng, B&# Đ&#p thuộc tỉnh Ph&#c Long. Mỗi trại ở đây đều có cấp số tiểu đoàn. Tr&#c đây chuyên về mặt quân sự trên giới biên phòng, nhưng nay kiêm thêm nhiệm vụ quản lý các sĩ quan chờ đợi chuyển công tác. Cho tới thời điểm này, bắt đầu thu hút về Ban Quân Quản và còn cai quản đám sĩ quan tù tội. Mỗi đơn vị hầu như còn có vài đơn vị, nhưng vì tình hình ngày càng trở nên xấu, con số tù tội trên ngày một nhiều, nên số quản lý của bắt đầu đi về các sĩ quan tù tội bắt đầu siết lại gắt gao hơn trước nhiều. Mỗi lần đi ra ngoài làm việc lúc nào cũng có hai vệ binh súng ngắn kề kề canh chừng họ khi đi đến cây, gánh tranh, ch&#t tre cũng có vệ binh đi theo hàng ngũ. Tuy nhiên, có lẽ họ sẽ sớm nh&# ra là lại rai cũng có người trở về.

Qu&# đúng như đám tù tội đoán, nhưng ngày tháng đều ở trại B&# Gia Phúc hầu như đã chuyển sang quản lý rất nghiêm ngặt. Hầu như không xong công việc được giao trong ngày là bắt đầu đi làm, họ bắt đầu hình thức kỷ luật khác nhau. Chẳng hạn có gì cần xây dựng nhà, doanh trại được rút ra giảm bớt vì mùa mưa sắp đến. Ngay sau ngày đến trại, đám tù tội phải làm việc suốt ngày sáng sớm đến tối một ngày khai phá, xây dựng thêm doanh trại, khu nhà, bếp núc,... mấy đám cán bộ quản giáo suốt ngày chờ hết việc thúc: “Nếu không công việc nhà bếp, mùa mưa đến các anh sẽ phải ngủ ngoài mưa”.

Đơn vị này thực sự rõ ràng không phải là đơn vị h&#a sông. Bởi vì tới khi mới tới trại này, đám tù tội tội đã phải ngủ ngoài trời! Chẳng hạn xong nhà thì phải chờ tới lúc trời mưa ngoài trời mới là cái che. Do đó không cần phải cần bộ quần áo mưa, và tình hình này mấy người tù tội cũng phải tự mình làm giảm bớt có chỗ che nắng mưa. Tất cả chung quanh trại B&# Gia Phúc nơi Hùng ở, rừng tre và cây cối đến đâu phát quang hết để khai thác đất trồng cây nhà, doanh trại,... và trồng hoa màu. Công việc bàn tay của đám tù kh&#n kh&#, rừng càng lúc càng bắt đầu lùi sâu về phía sau.

Tr&#i B&# Gia Phúc này là một trong những doanh trại san sát nhau giữa những vùng rừng núi bạt ngàn của hai tỉnh Bình Long, Ph&#c Long. Rừng núi ở đây đa số là những khu rừng tre lá

Thân phận người lính gầy sừng

Tác Giả: Vĩnh Khanh

Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 17:35

---

khäng lä xen kä väi räng già träng träng đä p đä p kéo dài cho täi giáp ranh biên giäi Campuchia. Träng cä đây nhäng khu räng này là mät khu cäa Viät Cäng. Thänh thoäng đi lao đäng, Hùng và các bän vän còn thäy đäu vät cäa nhäng hä bom B52 đä läi. Tuy nhiên bom đän träng cä đây hình nhä đã không làm suy suyän gì đäng nhäng cánh räng già bát ngát ä đây. Phäi đäi đän khi tù cäi täo chuyän vä thì räng mäi chäu lép vä, nhäng bä và bä đäy läi vào mät phän! Sä läng khai thác gä, tre và cä tranh mang vä xây cät doanh träi, nhà ä cho tät cä các träi ngày mät nhiäu.

Vì thä cây cäi đäng kích thäng cä, nhäng träng tranh län và nhäng đäm tre đäng tiêu chuän... ä nhäng näi gän bä đäm tù cäi täo cäa tät cä các träi tä khai thác hät. Càng lúc Hùng và các bän phäi đi thät xa mäi có thä tìm đäng tre, cä tranh hoäc cây đäng kích thäng cä tiêu chuän đäng giao. Đi tä sáng säm, nhäng mang đäng nhäng thân cây län, nhäng bó tranh khäng lä hoäc nhäng cành tre dài ngoän vä täi doanh träi thì träi đã bät đäu säp täi räi! Đã väy Nguyän Văn Thu, ngäng bän tù cùng khóa Thä đäng träng cä đây väi Hùng, là mät ngäng i nhä con yäu đäi, không väc näi nhäng cây län đäng giao phó. Hai đäa läi ä cùng tä thäng đäng phân công đi lao đäng chung, Hùng không giúp cho anh ta thì ai giúp bây giä. Cä mäi län nhän công viäc đän cây, Hùng luôn luôn väc ä phän gäc, đä cho bän mình väc khúc ngän nhä hän. Suät thäi gian ä đây, Hùng lúc nào cũng dành làm phän näng nhäc hän đä bän vän hoàn thành công tác mà không bä räc räi väi đäm cán bä quän giáo. Mäi täi bây giä Nguyän Văn Thu vän nhä än và nhäc hoài vä ngäng i bän Diäp Phi Hùng tät bäng này.

Công viäc phân phäi trong ngày näng nä, cäc nhäc hän ä hai träi träng cä, tuy nhiên khäu phän ăn đäng phân phäi không thäm đâu vào đâu. Chäa bao giä ngäng i tù “cäi täo” hiäu ý nghĩa chä “đói” mät cách sâu säc và thäm thäi gian ä nhäng träi tù cäi täo nhä thä! Anh em nào có gia đänh thăm nuôi, tiäp tä hàng tháng còn đä. Nhäng ai kém may män không có ai thăm viäng, tuy đäng bän bè san sä giúp đä, nhäng chäc chän cũng không bao giä đäng no đäng cä.

Ngäng i tù cäi täo bä cäm hoäc hän chä täi đa nhäng liên läc väi ngäng i dân bên ngoài và cä nhäng ngäng i bän tù ä khác träi. Nhiäu län đäm tù cäi täo cäa Hùng ra ngoài lao đäng gän khu dân chúng cũng chä đäng phép ghé mua väi ít bánh trái, đäng dùng lät vät ä nhäng quán ven đäng räi đi ngay chä không nói đäng gì nhiäu. Hoäc đôi khi đi vào räng đäng cây, gäp nhäng anh em đäng cänh ngäng i các träi khác lao đäng gän đó, canh lúc vä binh lä đäng hai bên län trao đäi väi vàng väi nhau nhäng câu thăm häi tin täc nhäng ngäng i mình quen biät xem có ä cùng träi bên kia hay không? Räi thôi! Ai näy đäu phäi quay läi tiäp täc công viäc näng nhäc cäa mình đäng còn lo vä käp trong ngày...

Sä tiäp xúc väi cuäc säng bên ngoài cäa ngäng i tù cäi täo mät cách chính thäc häu nhä chä qua nhäng chuyän thăm nuôi hàng tháng mà thôi. Nhäng cái siät tay, nä cäng i méo mó, vòng tay trä

Thân phận người lính gãy súng

Tác Giả: Vĩnh Khanh

Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 17:35

---

thờ cúng a đời a con thiêu cha... nôm hôn vùi vùi vàng trên môi người người vùi hiên hay ánh mặt trời người người còm còm a người người yêu... cùng món quà chôn a đời tình người người còm a mồi già... mặt vài tin buồn, năm ba tin vui trao đời nhau... tất cả gói ghém hết trong những người người thăm nuôi gặp mặt đó. Đời vùi người người từ cõi cõi, đây là khoảnh khắc hạnh phúc nhất trong cuộc đời của họ vào lúc bấy giờ. Đôi khi có mặt sự tin cậy do người người thân bên ngoài mang vào đã trở thành những đời tài đời anh em bàn tán sôi nổi, hoặc những suy đoán, bàn luận thì cuộc sống của họ không biết xu hướng phát triển đâu, tuy nhiên nhờ đó ít nhiều cũng đã giúp hun đúc niềm tin của đám từ cõi cõi và làm tinh thần người người phấn chấn hơn lên.

Cả thế người người từ cõi cõi vùi vùi mồi mồi sống, mồi mồi chết đời người người vùi vùi mặt hy vọng mong manh không lấy gì làm chắc chắn... Và cả thế ngày tháng âm thầm trôi... Người người từ cõi cõi mồi mồi, hy vọng lấy tàn đời theo những người người nhìn cây rừng thay lá!***

Vùi vùi đời người người thiêu thiêu đời mồi mồi thì đời dinh đời người đời thuở men. Bềnh bềnh không thế nào tránh khỏi. Nhất là bềnh bềnh rét rừng, căn bềnh đáng sợ nhất ở vùng rừng núi Phước Long này! Những ai bước vào căn bềnh này, thì cảm nhận chết chóc. Và đời trong không bao lâu, đã có mặt vài người người bị dính ngay sự rét và chết ngay trong rừng. Khiến cho những người người còn lại không khỏi rùng rợn. Mặt đời người người, Hùng cũng bềnh bềnh những chết là cảm mồi nên lấy qua đời chết. Tuy nhiên nghĩ tới đời của bềnh bềnh rét rừng hiểm nghèo này, anh cũng nôm nôm lo sợ không biết ngày mai rời đi ra sao?

Chết bềnh Hùng lo sợ cuộc đời đã may mắn không xảy ra cho anh, những người rời đi ngay vào mặt trong những người người bềnh thân trong nhóm của anh. Đó là Cường. Thiêu Úy Mai Xuân Cường. Tiểu Đoàn 16 TQLC. Xu hướng thân khóa 4/ 71 SVSQTB Thủ Đức. Người người chỉ đời sĩ đã trải qua biết bao trận đánh lớn như kíp của lính như nhiệm vụ tái chiếm Củ Thành Quảng Trị. Xông pha biết bao trận đánh đời đời vùi vùi mà anh cũng không hề hấn gì. Nay trong lúc buông tay súng, cam phận làm tên từ cõi cõi, phận người người không tha cho anh!

Giữa núi rừng Phước Long, chết bềnh bềnh rét rừng đã quật ngã người người sĩ quan kiêu hùng ngày nào dẫu dẫu! Sau hơn mặt tuôn nôm mồi mồi đời vùi vùi tiêu chuần đời chết chết chết người người còm còm bềnh nguy hiểm này là 1 viên ký ninh mồi ngày không thấm thía vào đâu cả! Bềnh tình càng lúc càng trầm trầm hơn! Mai Xuân Cường tuy thốp người người những rớt to con, thế mà chết qua mặt tuôn mồi, người người anh gặp bềnh chết còn phân nửa so với lúc trước, chết thêm làn da vàng vọt và mặt thế chết bềnh bềnh còm còm không thể đời chết. Anh em trong rừng quyên góp nhau lấy những viên thuở ký ninh hiểm hoi của gia đình gửi vào đời mong cứu sống anh, những người người cũng đời chết chết.

Thân phận người lính gãy súng

Tác Giả: Vĩnh Khanh

Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 17:35

Nguyễn Minh Hoàng đã đưa cha cho bọn họ tọt xuống mọt viên thuốc chôn ng suốt rét đả dành phòng ngả cho riêng mình, hy vọng ng cẩu đả c mọt ng sọt ng bẹn, nhọt ng cũng chọt giúp Mai Xuân Cọt ng cọt m cọt chọt ng đả thêm đả c mọt y ngày! Bẹn tình cọt a Mai Xuân Cọt ng suy nhọt c đả n nọt anh không còn đả ng vọt ng nọt a. Họt đả ng lên bọt c mọt y bọt c là té xuọt ng liọt n. Cuọt i cùng ban quọt n giáo trọt i chọt p thuọt n cho anh lên bẹn nhá xá đả u trọt . Tiọt ng là nọt m bẹn nhá xá cho có vọt , nhọt ng thọt c ra thuọt c men cũng chọt ng có gì nhiọt u nên anh cũng không họt i phọt c đả c. Thọt y tình thọt không xong, trọt đả ng trọt i mọt i cho phép Mai Xuân Cọt ng viọt t thọt nhọt n gọt p vọt gia đình mang thuọt c lên cọt p cọt u.

Mọt y ngày anh nọt m trên bẹn nhá xá, Hùng có tìm cách lén lên thăm đả c 2 liọt n. Nhìn thân hình cọt a bẹn, Hùng không khọt i mọt i lòng. Thân thọt trắng kiọt n cọt a Mai Xuân Cọt ng ngày nào giọt đả chọt là mọt t xác thân gọt y yọt u, mọt t mọt i nọt m mọt t chọt chọt chọt t vọt i chút hy vọt ng mong manh là thuọt c tọt nhà sọt gọt i đả n kọt p. Không còn biọt t phọt i nói gì đả anọt i bẹn trong lúc này. Hùng chọt còn biọt t nọt m chọt t tay bẹn nhọt muọt n truyọt n họt t sọt c mọt nh cọt a mình vào thân thọt gọt y gọt đả mong bẹn có đả nghọt liọt c vọt t qua cọt n bẹn nhá quái ác này.

Nhọt ng lúc tọt nháo nhìn thọt y Hùng gọt n bên, Mai Xuân Cọt ng cọt luôn miọt ng nhọt n nhọt : “Tao muọt n vọt nhà. Đả ng đả tao đả đả. Tao muọt n vọt vọt i gia đình. Mà nhọt n giùm gia đình tao mang tao vọt nghe?” Nghe bẹn trong cọt n họt p họt i liọt p đả liọt i nhiọt u liọt n nhọt vọt y, Hùng chọt biọt t cọt a nọt c mọt t gọt t đả u, họt a cho bẹn yên lòng.

Thọt i gian Mai Xuân Cọt ng nọt m bẹn nhá xá, mọt a liọt n liên tọt c suọt t ngày. Nọt c lũ tọt rọt ng đả vọt ngọt p lén lảng. Liọt n chọt Hùng tìm cách lên bẹn nhá xá thăm anh cũng là ngày nọt c liọt t bọt t đả u dâng lên khọt p các con đả đả ng tọt thọt trọt n đả vào. Tọt trong trọt i nhìn ra ngoài bừa rọt ng xa xa đã có thọt thọt y nọt c ngọt p loang loáng trên mọt t nhọt ng trọt ng tranh rọt ng liọt n. Tù nhân không thọt đả công tác xa bên ngoài nhọt thọt đả ng liọt , đả sọt chọt làm nhọt ng viọt c liọt t vọt t trong trọt i. Nhân cọt họt i này, Hùng lén lên bẹn nhá xá thăm Mai Xuân Cọt ng. Liọt n này nhìn bẹn, Hùng biọt t là đã quá trọt rọt i! Trọt c mọt t Hùng giọt chọt là mọt t xác còn thoi thóp vọt i chút họt i thọt yọt u tọt. Sọt chọt t đã hiọt n ra trên gọt đả ng mọt t vàng vọt t, méo mó và hai con mọt t cọt a ngọt đả i tù khọt n khọt đã liọt c họt t thọt n khí! Mai Xuân Cọt ng nọt m đó chọt cái chọt t đả n vọt i mình tọt tọt . Trong mọt t khoọt ng im liọt ng thọt t lâu, Hùng đả ng nhìn bẹn vọt i cái cọt m giác đảu đả n và bọt t liọt c vì không biọt t làm gì giúp đả c bẹn trong lúc này.

Mai Xuân Cọt ng trọt mình, giọt đả ng cọt p mọt t liọt c thọt n lên nhìn Hùng mọt t họt i mọt i nhọt n ra đả c bẹn. Giọt ng cọt a anh yọt u tọt đả n đả Hùng phọt i nghiêng đả u, cú sất tai vào miọt ng bẹn mọt i có thọt nghe đả c tiọt ng thì ào ào đả t quăng. Bẹn sọt t rét rọt ng này quọt đảng sọt thọt t. Trong vòng mọt t thọt i gian ngọt n, chọt ng bẹn nhá quái ác này đã làm thay đả i bẹn ngoài cọt a con ngọt đả i đả n đả nọt u không gọt p ngọt đả i bẹn trong vòng mọt t tuọt n liọt chọt c khó lòng nhọt n ra đả c! Ngay cọt nhọt ng cọt

Thân phận người lính gãy súng

Tác Giả: Vĩnh Khanh

Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 17:35

Đúng giờ mà anh cũng rất khó khăn. Với tất cả sinh lực còn sót trong thân thể của anh, Mai Xuân Cường cố gắng thu vào:

- “Tao... không xong rồi... Hùng ơi!... Mà cho tao... gọi là thăm... mấy anh em. Ráng gọi gọi... sẽ khỏe. Đừng gọi gọi... nhé tao...”

Mai Xuân Cường gọi gọi tay Hùng nói thêm:

- “Mày nhé ... nhé n gia đình... mang tao về ... Bao lâu cũng được... nhé ng ráng... mang tao về nghe.”

Hùng chỉ biết nhìn bên người đó, mà không nói được gì. Người nhà của Mai Xuân Cường cũng đã nhận được tin nhắn, cấp tốc mang thuốc lên. Nhưng đúng là trời trêu lòng người. Nhưng nó ở đâu thì ở đâu. Phóng Long đi vào trời đó mà không biết là khi nào. Khi thì Saigon lên, mà và em của Mai Xuân Cường không cách gì vào trời đó đành phải tìm nơi tá túc qua đêm ở bên ngoài thành phố, qua hôm sau chỉ cần rút bớt một ít tiền người đó đi. Đó là hai mẹ con cũng chỉ được phép gọi thuốc vào chỉ không cho gọi một người thân, mà cho mẹ và em của Cường khóc lóc van xin mấy cũng không được. Sau một hồi năn nỉ khóc lóc không kết quả, hai mẹ con tuy vậy đành gọi ít quà và thuốc vào cho Mai Xuân Cường rồi lại thì ra về. Nhưng họ ơi! Người mẹ và người em thì nghĩ phải có biết đâu anh đã qua đời ngày hôm trước rồi!

Mai Xuân Cường mất ngay đêm sau khi Hùng lên thăm anh ở đơn vị. Nghe người ở bên anh nói, anh đêm khát nước anh ráng đứng dậy đi lấy nước uống thì bị vấp té không đứng dậy nổi nữa và nằm đó chết luôn. Anh ra đi chỉ còn lại một mình. Trong khi mẹ và em đang ở bên ngoài thành phố đêm hôm đó, nôn nóng chỉ cần rút bớt một ít tiền mang thuốc vào cứu, thì anh đã không thể chờ được nữa! Anh ra đi mà mẹ và em cứ cùng vào được đến nơi cũng không thể nhìn thấy mặt anh ở đơn vị! Thân xác anh nằm đó trong khi hai người thân ở ngay ngoài cửa trại và nhìn thấy anh còn sống và cả hai vẫn nuôi hy vọng thuốc mang lên kịp cứu được người anh!

Một buổi sáng khoảng giữa năm 1978, một ngày nhớ mãi ngày ở trại tập trung cũ ở đó. Khi những bạn tù khác nhận được công việc được giao, chúng tôi phân tán khắp nơi đi ra ngoài lao động, thì có một số người gọi tay tình nguyện viên nhận một công tác bất thường: Mai táng người chết! Nhưng người tình nguyện được chia làm hai toán:

Toán thù nhất trong đó có Đäi Ủy Hội Quân Phạm Thanh Tân và một số người khác, được giao cho công việc đào huấn.

Toán thù hai lo việc tìm kiếm và khiêng người chết gồm 6 người: Thä Ủy Diệp Phi Hùng (TQLC), Thä Ủy Trần Văn Khåe (TQLC), Thä Ủy Nguyễn Minh Hoàng (Nhåy Dù), Thä Ủy Ngô Văn Công (Nhåy Dù), Thä Ủy Hoàng Lập Thành (TQLC) và một Trä Ủy Hội Quân tên Hoàng (Khóa 20 HQ, không nhớ họ).

Nhång thù đứng trên người chết của Mai Xuân Công sự yên nghỉ còn nằm näc và khá mềm nhå vào mặt trần của lån våa qua, đã giúp cho toán đào huấn tä hoàn thành nhiệm vụ không khó khăn lắm. Buổi sáng sớm rừng núi Phäc Long vẫn còn sót lại cảm giác lạnh lẽo như chưa hết sương đêm rải. Gió mang đến những tiếng lao xao đäu đäu từ cánh rừng xa xa nghe như một điệu nhạc trầm buồn thì đến gần lại thì vån số. Đäm bên chång xång nhìn huấn tä có vẻ an tâm lắm. Không nói ra những chuyện gì để nghĩ thầm: “Ít ra đây là những gì tôi tao còn có thể làm được cho mày lån cuäi đó Mai Xuân Công sự!”

Xác Mai Xuân Công sự được bó trong một cái áo mưa quân đội cũ, bên trong nằm chung với một món vật dụng cá nhân ít ỏi của anh. Hùng và đám bên còn cẩn thận viết tên Mai Xuân Công sự trên một mảnh giấy, bỏ vào cái lọ thủy tinh để nút thắt kín nằm chung với xác anh ta, để sau này dù có bị đục khoét hết đất trời, vẫn còn có thể nhận được đäc. Träc khi để anh nằm vào trong bọc áo mưa, Hùng không quên đeo sợi dây có cây thánh giá vào cổ bên. Đây là món quà mà anh gửi vào theo thủ tục chång sự tiết tiết của rồi. Đó cũng là điệu an tâm cho Mai Xuân Công sự, còn mang đến món quà của người mà thân yêu theo bên mình trước khi đi vào lòng đất.

Xác anh được khiêng từ bên kia ra, để xuống lòng huấn tä một cách nhẹ nhàng bởi những người bên từ thân thì tä. Träc khi lập đất, không ai biết ai từ từ cảm thấy từ hiän điän cùng huấn tä cúi đầu trang nghiêm trước người träc của một cái tên bên đäi và binh và cán bộ quân giáo huấn nhìn lom lom gần đó. Công sự một cái hôm nay hình như cũng bị uä chút đau chåu hơn mỗi ngày. Dù gì thì người cũng đã nằm xuống rồi! Đäu ai biết khó khăn với người chết làm chi.

Hùng nhìn quanh, gần người huấn tä của bên mình đã có từ hai nào 11 ngôi mộ của những người từ cái tên khác không may nằm xuống trước đó. Tất cả các ngôi mộ đều không có một tấm bia nào khắc ghi tên tuổi, ngày tháng đất trời sau này cả! Trong khi xúc đất phủ lên xác bên,

Thân phận người lính gầy gú

Tác Giả: Vĩnh Khanh

Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 17:35

Hùng không ngừng suy nghĩ. Không biết phải làm sao để có thể ghi dấu lên ngôi mộ của bạn sau này? Làm cách nào để nhiều năm sau còn hy vọng khi mình đi đâu?

Trước đó Hùng có nghe mấy tay quân giáo nói chuyện với nhau, trong tiếng cười nói ta sẽ khai phá những khu rừng chung quanh ngôi đền này để trồng cao su. Vì sẽ thay đổi như vậy, vì cần những đường lối để vượt núi năm sau này sẽ càng khó khăn hơn. Đám bạn tù bàn với nhau tìm một cành cây dài với hình thù đẹp để đặt lên mộ và cứ gọt gọt chôn cây đó càng sâu càng tốt trên ngôi mộ. Tất cả đều nghĩ lấy cây còi thối thối lên núi rồi bặt bặt rồi rừng làm chuồng và tất đó như những ngôi đền mới chôn vùi bạn. Đám bạn còn chôn thêm một hai ba lên để chắc chắn có được con số chính xác nhất để nh. Sau đó họ cứ gọt gọt ghi nhớ để mà nghĩ đến cùng với tất cả các ngôi mộ khác để phân biệt với những bạn.

Đâu đó xong xuôi trước khi trời già trời về trời, tất cả đều ngủ bụi ngủi van vái th: “Mai Xuân Cười cười! Sớm may không may ra đi sớm, thì tôi tao cũng chờ biết cậu xin vong hồn may hãy yên nghỉ. Như vậy cũng yên ổn phần may rồi. Còn số phần thì tao chờ mà đây sớm ra sao? Nếu may có linh thiêng hãy phù hộ cho tôi tao chờ ng chờ đi để các khó khăn, bệnh tật. Phù hộ cho tôi tao luôn khỏe mạnh và sớm được về với gia đình. Tôi tao hứa sẽ báo tin và chờ đến chờ đến mà may để gia đình mang may về. Thôi may hãy an nghỉ, thì tôi tao đi đây!

Hôm đó trời đã ngừng không mưa nữa, những mây vẫn còn u ám lắm. Cậu bạn trời hình như chợt có một màu xám, nên mặt dù chừa trời a khung cảnh chung quanh trông có vẻ như đã xẹp chi u lâu lắm rồi và y! Xuống trời đi chân đi Hùng ngoái nhìn lên bầu trời n m. Cành cây lên cậu bạn cầm trước cậu bạn làm dấu, nhìn xa hình dáng nó trông giống y như một cây súng gầy cầm người xuống đất. Hùng thở dài. Phải rồi! Trông nó thật là giống một cây súng đã gãy, đang đứng chờ với một mình giữa ngàn trời u ám...

Mai Xuân Cười cười một đêm sau khi Hùng lên thăm anh lên cu. Nghe người nói bạn nhá kìa rồi, nửa đêm khát nước anh ráng đứng dậy đi lấy nước uống thì bỗng gặp té không giống y như nửa và nằm đó chết luôn. Anh ra đi chắc còn tiếc lắm. Trong khi Mai và em đang ở bên ngoài trời đêm hôm đó, nóng chực nước rút để kịp mang thuốc vào cứu, thì anh đã không thể chờ được nữa! Anh ra đi mà Mai và em cu cùng vào để chôn rồi cũng không thể nhìn thấy một anh lên cu! Thân xác anh nằm đó trong khi hai người thân ở ngay ngoài cửa trời về trời anh còn sống và cả hai vẫn nuôi hy vọng thuốc mang lên kịp số cứu để cứu anh!

Một buổi sáng khoảng giữa năm 1978, một ngày như mọi ngày trời tiếp trung rồi tối. Khi

Thân phận người lính gây sủng

Tác Giả: Vĩnh Khanh

Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 17:35

---

những bạn tù khác những đồng nghiệp và công việc được giao, chúng tôi phân tán khắp nơi đi ra ngoài lao động, thì có một số người đi giữ tay tình nguyện những một công tác bất thường: Mai táng người chết! Những người tình nguyện được chia làm hai toán:

Toán thứ nhất trong đó có Đội Ủy Hội Quân Phạm Thanh Tân và một số người nữa, được giao cho công việc đào huyệt.

Toán thứ hai lo việc tìm liệm và khiêng người chết gồm 6 người: Th/Úy Diệp Phi Hùng (TQLC), Th/Úy Trần Văn Khỏe (TQLC), Th/Úy Nguyễn Minh Hoàng (Nhảy Dù), Th/Úy Ngô Văn Cường (Nhảy Dù), Th/Úy Hoàng Lập Thành (TQLC) và một Tr/Úy Hội Quân tên Hoàng (Khóa 20 HQ, không nhớ họ)

Những thứ đất trên người tôi tôi Mai Xuân Cường sống yên nghỉ còn nằm nẹp và khá mềm nhào vào mặt trần của tôi qua, đã giúp cho toán đào huyệt tôi hoàn thành nhiệm vụ không khó khăn lắm. Buổi sáng sớm rừng núi Phước Long vẫn còn sót lại cảm giác lành lạnh như chưa từng đêm rồi. Gió mang đến những tiếng lao xao đù đù thổi cánh rừng xa xa nghe như một đù đù như một buổi trưa nắng nóng từ vãn sớm. Đám bạn chúng tôi nhìn huyệt tôi có vẻ an ủi lắm. Không nói ra những chuyện gì tôi nghĩ thầm: “Ít ra đây là những gì tôi tao còn có thể làm được cho mày lên cuộc đó Mai Xuân Cường ơi!”

Xác Mai Xuân Cường được bó trong một cái áo mưa quân đội cũ, bên trong liệm chung với một món vật dụng cá nhân ít ỏi của anh. Hùng và đám bạn còn cẩn thận viết tên Mai Xuân Cường trên một mảnh giấy, bỏ vào cái lọ thủy tinh đựng nút thắt khóa liệm chung với xác anh ta, đợi sau này dù có bị đục khoét huyệt đất, vẫn còn có thể nhận được đồng nghiệp. Trước khi đất anh nằm vào trong bọc áo mưa, Hùng không quên đeo sợi dây có cây thánh giá vào cổ bạn. Đây là món quà Mạnh gửi vào theo thủ tục chúng tôi rét vãn rồi. Đó cũng là để an ủi cho Mai Xuân Cường, còn mang được món quà của người thân yêu theo bên mình trước khi đi vào lòng đất.

Xác anh được khiêng tôi bỏ nhá ra, đất xuống lòng huyệt tôi một cách nhẹ nhàng bởi những người bạn tù thân thiết. Trước khi lấp đất, không ai bỏ oai tôi cả đám tù hiên diện cùng đồng nghiệp cúi đầu trang nghiêm trước người trước của bạn tên bạn đi và cán bộ quân giáo đồng nhìn lom lom gần đó. Các mặt của anh hôm nay hình như cũng bị ướt chút chút như hôm nay. Dù gì thì người cũng đã nằm xuống rồi! Đâu ai nói khó khăn với người chết làm chi.

Thân phận người lính gầy sừng

Tác Giả: Vĩnh Khanh

Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 17:35

Hùng nhìn quanh, gõn nõi huy t m c a b n mình đã có t h i nào 11 ngôi m c a nh ng ng i từ c i t o khác không may n m xu ng tr c đó. T t c các ngôi m đ u không có m t t m bia nào kh c ghi tên tu i, ngày tháng đ l i sau này c ! Trong khi xúc đ t ph l n xác b n, Hùng không ng t suy nghĩ. Không bi t ph i làm sao đ có th ghi đ u l i ngôi m c a b n sau này? Làm cách nào đ nhi u năm sau còn hy v ng ki m l i đ c?

***

Cu i năm 1990, m i hai năm sau khi Mai Xuân C ng m t, sau khi s p x p m i vi c đầu đó xong xuôi, Di p Phi Hùng và Ngô Văn C ng, hai ng i b n tù t ng ph chôn xác Mai Xuân C ng trong r ng Ph c Long năm x a, cùng m t em r và m t em ru t c a C ng ch nhau trên hai chi c Honda đi ngay lên Ph c Long. M c đích chuy n đi l n này ch là dò đ ng tìm l i ng n đ i năm x a và c g ng tìm v trí ngôi m b n tr c. N u tìm đ c thì chuy n h t c t không thành v n đ n a. Đi u lo s nh t c a hai ng i là tr i qua bao năm tháng, v t đ i sao đ i ch s ngôi m th t l c không th tìm th y đ c n a thì đúng là ph đi tâm huy t c a nhi u ng i. Riêng Hùng, n u không làm tròn đ c c nguy n c a b n và ng i cha tr c khi ch t thì anh th t s đau lòng l m.

Đ n Ph c Long, thì tr i đã chi u l m r i. Tr i l i m a quá l n. Nh ng con đ ng đ t đ n vào r ng đ u ng p n c h t c . L ng m a vùng r ng núi Ph c Long này hình nh quá nhi u, lúc nào cũng có th m a đ c. Đã v y n n khai thác r ng l y g m t cách b a bãi, vô t ch c m y năm sau này đã khi n cây r ng không còn gi đ c n c. Lũ t các n i đ v m i khi có c n m a l n gây l t l i kh p n i. B n ng i không còn cách nào khác h n là vào nhà dân th tr n tìm ch tr qua đêm, đ i hôm sau h i thăm đ ng vào tr i cũ.

T t c bầy gi đ đ i thay hoàn toàn. Nh ng cánh r ng ngày x a th t sâu hai bên đ ng và nh ng tr ng tranh l n còn nh trong ký c c a Hùng, bầy gi không còn n a. Thay vào đó là nh ng cánh r ng cao su bát ngát. Hùng và C ng không còn nh n ra đâu là đâu. H i thăm dân chúng v nh ng tr i tù c i t o Bù Gia Phúc, Bù Gia M p, Tr i 3148, tr i 3146... thì nhi u ng i không bi t. Cu i cùng hai ng i đ n b n xe đ h i thăm nh ng tài x và l xe, hy v ng ngày x a nh ng thân nhân đi thăm nuôi tù đã s đ ng ph ng ti n xe đ, nh th ch c ph i có ng i bi t ch đ n giùm. Qu nhiên l n này g p đ c m y tài x và l xe k c u đ bi t đ ng đi vào nh ng tr i c i t o cũ.

Sau khi ghi nh c n th n nh ng l i ch đ n, hai chi c Honda l i lên đ ng theo nh ng con đ ng đ t l y l i do tr n m a l n hôm qua còn đ l i, c ng v i nh ng g l m ch m càng làm

Thân phận người lính gậy súng

Tác Giả: Vĩnh Khanh

Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 17:35

---

cho khó đi thêm. Mọi khu rừng Hùng như mang máng trống đây nay đã bị khai phá thụt sâu vào bên trong như rừng chít cho hàng dãy đèo nối cao su chít dài đèo nút mọt. Thỉnh thoảng gặp mọt vài chiếc xe bò, Hùng dỏng lồi hít thăm. Sau nhieu lồi lên lồi xuống và hít thăm đèo rừng như th... cuối cùng bọn người cũng đèo đèo ngã ba đèo rừng 10 và nỉ quỏ vào trố 3148, Bù Gia Phúc cũ.

Đèo rừng trống doanh trại, Diệp Phi Hùng và Ngô Văn Công nhìn nhau cảm khái vô cùng. Không ngờ có ngày hai người lồi trỏ chít này. Giờ đây doanh trại này không còn là nỉ chít a tù cớ tồ nỉ a, mà đã trỏ thành mọt doanh trại thuôn túy do bị đèo biên phòng trú ống.

Hít thăm dân chúng như ngôi nhà bên phía ngoài xem có ai biết người đèo nỉ chôn như người tù cớ tồ bị chít ngày xưa thì không ai biết cớ. Tuy nhiên có người chít giúp đèo rừng cho bọn người cớ Hùng đi vào rừng tìm mọt người đàn ông đang cớ nhà chòi làm rỏ y trong đó, người này chít chít biết tin tồ cớ Hùng muôn tìm.

Lồi theo sớ chít đèo, bọn người lồi lên xe Honda men theo con đèo rừng mòn dân chúng thỉnh thoảng đi làm rỏ y, cuối cùng cũng tìm gặp đèo cớ người muôn gặp. Đó là mọt người đàn ông trỏ cớ đèo 55-60 tuổi, là bị đèo tồ Bốc vào, trỏ cớ đây đã tồ là cán bộ quỏ giáo trong trố Bù Gia Phúc. Sau nhieu năm phỏ cớ, ông này lên đèo cớ p bớ cớ đèo úy và đã giớ ngũ mọt năm gặp đây. Ông ta lồi gia đình vớ mọt người đèo a phỏ rừng và lồi nghiệp luôn nỉ này, ngày ngày cùng gia đình làm rỏ y sinh sớ rừng. Khi biết đèo cớ ý đèo nh cớ a bọn người. Ông cớ đèo úy bị đèo này sớ t sớ rừng nhồi lồi chít đèo rừng giúp đèo nỉ chôn cớ t tù cớ tồ trỏ cớ đây.

Thỉnh thoảng không còn gì mọt rừng hỏ n đèo vớ bọn Hùng lúc này. Lúc đó ngay trong rỏ y, không có hàng quán Hùng đèo nh trỏ ra ngoài khu dân cớ mua nhang đèn, như ông cớ đèo úy bị đèo này kiể m đèo cớ mọt bó nhang cho bọn Hùng luôn. Trong khi đi đèo rừng, ông ta cho biết thỉnh thoảng khi làm rỏ y gặp người đèo, ông có ra thăm và thỏ nhang trên như phỏ mọt vô chít đó. Ông nói rừng người đã nồ m xuống rỏ thì không còn hỏ n thù gì nỉ a. Cớ bọn người cớ Hùng đèo rỏ t cớ m đèo vớ lồi nói chân tình xuống phát tồ mọt sĩ quan bị đèo mà ngày xưa có lúc đã là kớ đèo nghỏ ch vớ hỏ. Phỏ rỏ! Người đã nồ m xuống rỏ, hãy đèo hỏ yên nghỏ. Không nên nói hỏ n thù vớ người đã chít nỉ a!

Khi lên đèo người đèo ngày xưa nỉ hai người đã tồ tay chôn cớ t bọn, Hùng và Công người ngỏ ngạc không thỏ nào như nỉ ra đây là đâu! Tồ cớ đã hoàn toàn thay đèo và khác hỏ n vớ như gì còn sót trong ký cớ cớ a hai người. Kớ cớ như cánh rừng xa xa trỏ cớ đây bây giờ cũng trỏ rừng toàn cao su! Không có đèo tích gì vớ như ngôi mọt ngày xưa. Mọt hai năm qua rỏ còn gì nỉ a!!

Thân phận người lính gậy súng

Tác Giả: Vĩnh Khanh

Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 17:35

Cũng may nhä có người đàn ông dän đän ngay chä träc đây chôn nhäng người chät trong träi. Tuy mät đät trông có vẻ nhä bäng phẳng, nhäng khi đän näi nhìn kä cây cä mäc ä bên trên nhäng ngôi mä, thì thấy näi đó vän häi nhä cao lên mät chút näu so väi các näi bäng phẳng khác. Điäu này mang läi cho Hùng và Cäng mät tia hy vọng.

Nhäng träc đây khi chôn bän, chung quanh có 11 ngôi mä thì bây giờ đã có thêm nhiäu người näm xuäng ä đây näa räi! Vì cä tìm đúng ngôi mä cäa bän không phải là mät chuyện dä. Hùng đäng quan sát kä chung quanh cä nhän đäng mät đäm quen thuộc nào đó có thể gäi nhä cho mình. Đäu óc cäa anh thät là mä hä, không mät đäm nào có thể làm cho anh nhä läi đäc hät! Cành cây có hình thù giống cây súng gậy mà träc đây cä đäm cä gäng chôn sâu träc mä bän đã bị näm mät không đä läi mät đäu tích nào! Còn cây cä thä ngày xưa ä ven räng dùng làm chuän, nay cũng bị đän đầu mät tiêu! Häi ý kiến cäa Cäng thì cũng thä, anh ta cũng không nhä đäc đäu gì rõ ràng cä!

Hai người häi thăm ông cäu đäi úy bä đäi và sä thay đäi khi người ta khai phá räng đä träng cao su, thì đäc bị t con đäng đät ven khu räng ngày träc cũng vän còn đó và vän đäc sä đäng cho đän ngày nay không thay đäi. Hùng häi ông ta về cây cä thä ngày xưa ä ven räng thì ông cäu đäi úy bä đäi này nhä ra ngay. Lúc đó cä vùng chä có cây cä thä đó là län nhät nên häu nhä ai ä khu này cũng đäu bị t nó cä. Ông ta chä häng näi có cây cä thä träc đây. Hùng mäng quá cùng väi Cäng đi ngay về phía bäa räng cao su tìm kiếm đäu vät; thì quä nhiên dù cây cä thä đó đã bị đän đi, nhäng vì gäc cäa nó quá län, người ta không thể nào bäng đi hät gäc rä cäa nó đäc. Trên mät đät vän còn nhä lên đäu tích mät vài phần rä khäng lä còn sót läi nhä mät xác nhän cho sä hiän diän cäa cây cä thä träc đây.

Cä bän mäng quá, thä mä cảm än Phät Träi và cäu nguyän vong hän cäa Mai Xuân Cäng và ba anh hä đä cho bän người tìm đäc đúng näi anh näm. Sau đó tä đäm chuän väa tìm đäc, hai người nhäm người cä vä häng nhäng ngôi mä đäm đäu bäc. Cä hai muän chä ăn nên đäm täng bäc nhä väy 2, 3 län và đäu đän cùng mät näi. Cä bän xúm läi läy mät cành cây dài đóng xuäng thät sâu dò thä, thì sau khi qua khäi läp đät cäng, cành cây säp xuäng däng có vẻ nhä trúng ngay vào mät lä häng. Mäi người bị t näi đây đúng là mät ngôi mä räi. Tuy nhiên có đúng là mä cäa bän hay không thì chä còn bị t cäu nguyän thôi. Sau đó đä y nguyên cành cây dài cäm trong mä làm đäu. Bän người cảm än và tä giả người cäu bä đäi tät bäng đi về đä lo bäc kä tiäp làm thä täc xin gäy phép hät cät Mai Xuân Cäng.

Mäy ngày sau, khi có đäc gäy tä häp lä đäy đä. Bän Hùng trä läi chä cũ trình gäy tä xin phép hät cät thân nhân väi träng träi cäa đän vä bä đäi đang trú đóng. Hä häi bän Hùng về nhäng đi vät khi tän liäm Mai Xuân Cäng, làm sao có thể nhän đäng chäc chän đó là hài cät cäa anh ta sau khi quät mä lên... Hùng khai rõ nhäng gì mình còn nhä đäc khi tän liäm cho bän väi träng

Thân phận người lính gầy sừng

Tác Giả: Vĩnh Khanh

Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 17:35

---

trở i. Sau đó họ chấp thu nhận cho phép mọi người đi cßa Hùng đßc qußt mß. Mßt số bß đßi đßc cß đi theo giám sát.

Hùng hỏi họ phải van vái không ngừng khi mà huyết đßc đào lên: “Mai Xuân Cßng người Mai Xuân Cßng! Hôm nay tôi tao lên mang mây vß vßi gia đình đây. Mây có linh thiêng thì giúp tôi tao đào đúng chỗ. Mây sắp đßc vß nßm gßn ba mây rồi. Ráng linh thiêng hãy đßn cho tôi tao đào đúng chỗ nghe.” Hùng cười mß bß mß khßn vái nhß vßy liên tục. Đßn khi nhßng nhát xßng đßu tiên xúc hßt đßt lò ra mßt khoßng nylon lßn mßu olive sßm cßa chißc áo mßa quân đßi, thì Dißp Phi Hùng và Ngô Văn Cßng thßy hy vọng lßm. Cái áo mßa còn nguyên. Sau khi khiêng lên trên, mß áo mßa ra thì không còn nghi ngờ gì nữa. Bß đß bà ba đến khi tßn lißm cho Cßng tuy mßc nát vài chỗ nhßng hình thù vẫn còn.

Cây thánh giá cßa mß Cßng mà Hùng đeo vào cho bßn khi tßn lißm cũng kißm ra đßc, cßng thêm lúc còn sống Cßng có mßt vết thßo khá lßn trên trán, bây giờ xßng sß cßa anh vẫn còn mßt vết mßnh tßng vß trí vết sẹo đó. Ngoài ra cái lß thßy tinh cßa mßnh gißy đß tên anh còn đó đã xác nhận rõ ràng.

***

Hai cßt cßa Mai Xuân Cßng sau mßoi hai năm, cuối cùng đßc đßa vß nhà đúng như cß mußn cßa anh trước cß giß lâm chung. Sau đó đßc họßa thiêu và mang vào nßm cßnh ba anh trong ngôi nhà thờ họ đßo cßa gia đình. Sß ra đi tßc tßi cßa anh là mßt đißu đau đßn cho riêng anh và gia đình cũng như bßn bè thân thuộc. Tuy thß vßn có cái kết cuối cßng may mßn là anh có đßc nhßng người bßn tốt như Dißp Phi Hùng, Trần Văn Khße, Nguyễn Minh Hoàng, Ngô Văn Cßng, Phạm Thanh Tân, Hoàng Lập Thành... đã lo lßng cho anh vào nhßng giây phút cuối. Đßc biết là Dißp Phi Hùng và Ngô Văn Cßng đã hßt lòng hoàn thành cß mußn cßa anh. Cũng như may mßn có đßc mßt gia đình thßng yêu, quyßt tâm mang anh vß cho dù sau bao năm tháng. Vßn đß số cß khße cßa Ba anh có làm trì hoãn chuyện này, nhßng quyßt tâm đó vßn đßc nung đúc và cuối cùng vßn thßc hißn đßc. Anh lßi còn có cái may mßn xui khißn các bßn anh gặp đßc mßt cßu đßi úy bß đßi tßt bßng, biết chỗ hßng đßn đßn đúng nơi anh nßm, tß đó mßi có thể đßa anh vß nhà đßc.

Nhßng khißp chißu dài đßt nßc, chúng ta còn biết bao Mai Xuân Cßng khác đã âm thầm ngã xuống. Thân xác còn chôn vùi đâu đó nơi rừng sâu núi thßm mãi cho đßn giờ này vßn không đßc biết và không ai đoán hoài nghi. Đßt nßc thân yêu cßa chúng ta đã trở i qua bao thăng trầm cßa lịch sử, nhßng phải nói chßa có giai đßn lßch sử nào lßi bị thßng bßng giai đßn vßa qua!

Thân phận người lính gây sủng

Tác Giả: Vĩnh Khanh

Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 17:35

Thân phận của hàng trăm ngàn người tù cộng tử o và gia đình của họ sau cuộc chiến sao mà đau đớn quá! Công lý nào, quy định nào mai sau sẽ có thể đòi lại công bằng cho họ được đây?

Tôi đã xúc động vô cùng khi nghe người bạn cùng khóa và cũng là người trong cuộc, anh Diệp Phi Hùng, kể lại câu chuyện thêu dệt tâm trên. Cái thân phận của người lính gây sủng như Mai Xuân Cường và biết bao sĩ quan VNCH khác trong những trại tù cộng tử o rồi rác rưởi mịm n đét nưc sao mà bi thảm quá! Bài viết này được viết qua cảm xúc đó để kính dâng lên các anh, những người đã bỏ mình âm thầm trong những trại tù cộng tử o xa xôi, như chút tâm tình riêng của một cựu quân nhân VNCH thêu dệt nên những chiến hữu của mình đã âm thầm ngã xuống trên đất nước nào đó. Các anh đã ngã xuống không phải trong một trận đánh kiêu hùng, mà ngã xuống chỉ vì một đau, bệnh tật... kết quả của sự đầy ắp và lòng hèn thù hèn mìn.

Với ý nghĩ đó, cá nhân tôi xin được tuyên dương và chào kính các anh.

Vĩnh Khanh
Phạm Đá Tròn